779/07

Den 17. september 2007 blev i sag nr. 70.644:

xxxx xxxxxx
xxxxxxxx xxxx xxxxxxxxxxx
xxxx xxxx

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har fritidsulykkesforsikring i Alm. Brand Forsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i forbindelse med et anmeldt ulykkestilfælde.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at ulykken må anses som opstået som følge af, at klageren faldt i søvn, hvorfor der ikke er tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde.

Det fremgår af sagen, at klageren den 17/12 2004 udfyldte og underskrev skadeanmeldelse, hvor han oplyste, at han var kommet til skade ved et færdselsuheld. Af skadeanmeldelsen fremgår:

"**1.** Hvad skete umiddelbart før ulykkestilfældet?
Har svært ved at huske. Kørte hjem fra F.

2. Hvordan skete ulykkestilfældet?
Har svært ved at huske. Politirapporten oplyser at jeg ramte modkørende i venstre vognbane.

3. Hvad var **den direkte årsag** til ulykkestilfældet?
Er kommet til skade ved selve ulykken."

Af politirapporten dateret 5/9 2004 fremgår, at føret på uheldsstedet var tørt, at sigtforholdene var "sigtbart (sigt over 100 m)", og at vejudformningen var "kurve". Ifølge afhøringsrapport dateret 5/9 2004 har føreren af den bil, klageren stødte sammen med, forklaret således til politiet:

> "Afhørte forklarede, at han som fører af sin personbil, OV..., kørte ad H. ... mod V. med en hastighed på ca. 90 km/t. Afhørte kørte i det sydgående spor. Der var ingen biler foran afhørte.
> Umiddelbart inden uheldet bemærkede han en modkørende, part 1 [klageren], der kom længere og længere over i afhørtes kørebanehalvdel. Afhørte kunne ikke sige hvad afstanden mellem køretøjerne var, da han først bemærkede part 1, men den var ganske lille, idet afhørte ikke nåede at bremse inden uheldet. Han kunne ikke sige noget om part 1's hastighed. Afhørte følte at part 1 kørte direkte imod ham, og part 1 kom helt over i afhørtes kørebanehalvdel med hele bilen. Afhørte foretog en undvigemanøvre til venstre, men p.g.a. ringe afstand mellem køretøjerne kunne han ikke undgå at påkøre part 1's venstre forreste hjørne med eget højre forreste hjørne. Ved påkørslen skete der store skader på begge biler og afhørte fortsatte tværs over vejen og ned i grøften, hvor bilen ramte en kant således den væltede en omgang rundt, inden den landede på hjulene igen. Efter uheldet kunne afhørte selv stige ud af sin bil, og han så part 1 ligge midt på kørebanen. Der stod en mand ved part 1, og afhørte fik at vide at der var ringet efter hjælp."

Ifølge afhøringsrapport dateret 5/9 2004 har et vidne forklaret således til politiet:

> "Afhørte forklarede, at han som fører af sin personbil, reg. nr. RY..., kørte ad H. ... mod V. Han kørte i det sydgående spor med en hastighed på ca. 90 km/t og lå 150-200 m bag part 2, der ligeledes kørte i det sydgående spor, med nogenlunde samme hastighed som afhørte. Der var ingen biler mellem part 2 og afhørte. Pludselig bemærkede han part 1, der som modkørende, kørte i noget der lignede en blød bue fra det nordgående spor over i modsatte kørebanehalvdel, med retning mod part 2. Afhørte kunne ikke sige noget om part 1's hastighed.
> Part 1 kørte lige mod part 2, der forsøgte at undvige til venstre, men ikke kunne undgå påkørsel. På kørslen skete i part 2's kørebanehalvdel, og afhørte oplyste at part 1's køretøj var ovre i denne med alle 4 hjul. Da uheldet skete blev der smidt en masse glas og karosseristumper op i luften, ligesom part 1 blev slynget ud af sin bil og mindst 2 m op i luften, for herefter at lande på kørebanen. Afhørte bemærkede ikke om part 2 bremsede inden uheldet. Han selv trådte kraftigt på bilens bremse og han mener at det var ham der havde lavet blokadesporene der fandtes på uheldsstedet."

I afhøringsrapport dateret 5/10 2004 har klageren forklaret således til politiet:

> "Han forklarede endvidere, at han ikke havde drukket nogen form for spiritus hele den pågældende weekend, og han havde drukket en sodavand, muligvis af mærket Cult, sammen med arbejdsgiveren omkring kl. 0530, spiritus er bandlyst på arbejdspladsen.

Han forklarede endvidere, at han mødte på arbejde kl. ca. 17-1730, og de var færdig søndag morgen kl. ca. 0530, hvorefter han drak den ene sodavand, hvorefter han kørte hjem. Om selve uheldet kan han ikke sige noget, da han ikke husker noget, men han mener, at han muligvis er faldet i søvn bag rattet, men han mener, at han kan huske at have set en anden bil lige foran ham, og føreren var en ældre mand med briller. Han kan ikke sige noget om egen hastighed, ligesom han heller ikke kan sige, hvorvidt han forsøgte at undvige umiddelbart før uheldet. Han havde ikke yderligere at tilføje til sin forklaring til rapporten."

I henhold til analyseerklæring dateret 22/9 2004 er mindsteværdien 0,00 promille alkohol.

Der blev rejst straffesag mod klageren i anledning af uheldet. Af domsudskrift dateret 16/2 2005 fremgår:

"**Oplysningerne i sagen:**
Tiltalte har forklaret, at han kørte fra F. og hjem til K. Det var hans egen bil. Han kan huske, at han kom forbi en sidevej lige inden parkeringspladsen. Han kikkede ned ad sidevejen til ejendommen. Fra dette tidspunkt kan han ikke huske mere. Han tror, han er faldet i søvn. Han mener, der er ca. 3-400 meter fra sidevejen og til det sted, hvor uheldet skete. Han havde været på arbejde om natten og var træt, men regnede ikke med, at han skulle falde i søvn. Han mener ikke, at han følte sig søvnig under kørslen.

Han er ansat ved E. S. i H. Han blev ansat i 2001, og hans arbejde består blandt andet i at køre truck. Fredag den 3. september startede han i H. kl. 5 om morgenen. Han læssede jern på lastbiler. Han var færdig i H. kl. 10.30 og kørte hjem og sov til ved 15-16-tiden. Han mødte på F. Havn den 3. kl. 18.00 og arbejdede til kl. 6.30 næste dag. Han kørte hjem og spiste morgenmad og gik i seng og sov til ved 15-16-tiden. Han mødte igen i F. kl. 18.00 den 4. og fik fri kl. 05.30 den 5. september. De drak en cola på arbejdet, inden de kørte hjemad. Det er ikke så tit, han arbejder om natten.
Han arbejder på skiftehold. Han er ikke tidligere faldet i søvn under kørslen, og han var ikke søvnig, da han kørte hjem.

Ved uheldet kom han selv alvorligt til skade. Han fik blandt andet to brud i ryggen og næsten knust sin hofte. Han røg ud af bilens forrude.

N.E.K. har som vidne forklaret, at han kørte bag en Saab. Vejen buede, og der kom en modkørende Golf. Golf'en slog først et lille slag og kørte herefter pludselig over i den modsatte kørebane, hvor den stødte frontalt sammen med Saab'en. Vidnet mener ikke, at føreren af Saab'en nåede at reagere. Vidnet kørte med 80-90 km/t. Han mener, at der var lys på både Saab'en og Golf'en.

Rettens begrundelse og afgørelse:

Efter tiltaltes forklaring kan det lægges til grund, at tiltalte var træt, da han kørte hjem fra arbejde, men ikke følte sig søvnig. Han kan ikke huske, at han følte sig søvnig under kørslen eller umiddelbart før uheldet. Han kan derimod huske, at han kikkede på en ejendom for enden ad en sidevej, kort før uheldet skete. Uheldet skete ifølge vidnet og politiets optegnelser i anmeldelsesrapporten i en vejkurve. Ud fra disse oplysninger mener retten, det må lægges til grund, at det var tiltaltes manglende opmærksomhed omkring vejen og dens forløb, der var årsagen til, at tiltalte kom over i den modsatte vejbane, hvor han forårsagede sammenstødet med modparten. Tiltalte har ved sin kørsel overtrådt færdselslovens § 15, stk. 1, og tilsidesat væsentlige hensyn til færdselssikkerheden med person- og materiel skade til følge. Han findes derfor skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes efter færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf stk. 2, jf. § 15, stk. 1, til en bøde på 1.500 kr. Forvandlingsstraffen er fængsel i 6 dage.

Tiltalte har ført motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes ham. Tiltalte beholder dog førerretten, hvis han ikke inden for 3 år fra endelig dom igen fører motordrevet køretøj på en sådan måde, at førerretten skal frakendes, ham, jf. færdselslovens § 128, jf. § 126, stk. 1, nr. , og stk. 2.

Det følger af færdselslovens § 60, stk. 3, at tiltalte desuden skal bestå en kontrollerende køreprøve."

Nævnet har fået forelagt den fremlagte skitse over uheldsstedet.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende ulykkestilfældet som dækningsberettigende. Klageren har i sin klageskrivelse dateret 14/11 2006 påpeget, at det i straffedommen lægges til grund, at han i vågen tilstand ved et øjebliks uopmærksomhed kom over i den modsatte vognbane.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 1/1 2007 til nævnet anført:

"Kunden har til politirapporten oplyst, at han mente, han var faldet i søvn bag rattet. Følgende oplysninger fra politirapporten og dombogen bekræfter kundens formodning:

- han havde været på natarbejde i tolv timer fra kl. 17.30 til 5.30
- han oplyser, at han ikke er vant til natarbejde
- han var træt, da han kørte hjem fra arbejde
- vidner beskriver, at han i en blød bue trækker over i modsatte vejbane
- at han end ikke reagerer, da bilerne har direkte kurs mod hinanden

Desuden fremgår det af politirapporten, at kørebanen var tør og jævn, og at afmærkningerne var intakte og kunne ses tydeligt, samt at sigtbarheden var god. Samtidig skal vi påpege, at der er tale om en strækning, han kører dagligt, og som han derfor må kende overordentlig godt.
Sådan som vidnerne beskriver forløbet, er der ikke noget der tyder på, at der er tale om et øjebliks uopmærksomhed. Kunden trækker i en lang blød bue direkte over i modsatte vejbane, og påkører modparten uden at bremse eller forsøg på at undvige.

Det er svært at forestille sig, at man i vågen tilstand kan trække hele bilen over i modsatte vognbane og endda så langt over, at modparten ser sig nødsaget til at forsøge at undvige venstre om. Dette, sammenholdt med vidnernes iagttagelser, må alt andet lige indikere, at der tidsmæssigt må være tale om mere end blot et øjebliks uopmærksomhed.

Alt peger på, at kundens oprindelige formodning, om at han er faldet i søvn, er korrekt, eller at han har fået et ildebefindende. I den forbindelse kan det oplyses, at kunden lider at epilepsi."

Klageren har i skrivelse af 23/1 2007 til nævnet gennemgået selskabets skrivelse og i tilknytning hertil opsummerende anført:

"**Begrundelse**
Som ovenstående fremstilling viser, har jeg fyldestgørende argumenteret og tillige dokumenteret via bilagene vedlagt denne skrivelse, at jeg ikke:

- Ikke er epileptiker. Senest i 1998 har jeg haft anfald. Siden 1998 symptomfri, nu på ottende år.
- At jeg dagligt kører fra min bopæl til mit faste arbejdssted på havnen i H.
- Jeg kender ikke strækningen fra min bopæl til havnen i F. bedre end andre fra området som kører fra F. og retur til bopæl i K., ... G.
- At jeg fastholder, at fra det sted jeg senest har erindring om, inden trafikulykken d. 5. september om morgenen, og frem til selve ulykkesstedet ved rastepladsen, kun er en strækning på ca. 150-175 meter. Ved 90 kilometer i timer tager det således ca. 5 sekunder at tilbagelægge en strækning på 150 meter.
- Dette forhold underbygger mit argument om trafikulykke skete pga. min manglende opmærksomhed omkring vejen og dens forløb. Jeg sov ikke forud for ulykken."

Selskabet har i skrivelse af 1/3 2007 til nævnet anført:

"Kunden fastholder her, at han ikke er faldet i søvn den 5. september 2004. Det giver jo anledning til undren, når kunden nu 2 1/2 år efter husker bedre end en måned efter skaden. Her oplyste han til politirapporten, at han muligvis var faldet i søvn og at han i øvrigt ikke huskede noget om uheldet.

Kunden vurderer, at farten på skadetidspunktet var 90 km/t. Han vurderer videre, at skaden er sket 150-175 m fra det sted, han sidst havde erindring om. Denne afstand har kunden i byretten oplyst til 300-400 meter jf. dombogsudskriftet. Hvad der er

korrekt er naturligvis svært at sige, men ved 200 m svarer det til, at han ikke har haft øjnene på vejen i 8 sekunder. Det er faktisk rigtig lang tid, når man samtidig tager i betragtning, at der var medtrafikanter omkring ham og der blev kørt med en hastighed på 90 km/t.
Hvis det forholder sig som kunden oplyser, at han ikke er faldet i søvn, så vil vi på de foreliggende oplysninger gøre gældende, at skaden er en følge af grov uagtsomhed fra kundens side. At køre +/- 200 m uden at have øjnene på vejen udgør en så indlysende risiko for at køre galt, at det må betragtes som groft uagtsomt.

Vi er dog fortsat af den opfattelse, at kunden er faldet i søvn. Hvis man blot er uopmærksom og har sin koncentration andet steds, vil de fleste opdage det, inden de havner så langt ovre i modsatte kørebane. Det er så langt ovre, at den modkørende ser sig nødsaget til, at forsøge at undvige venstre om. Ifølge de foreliggende vidneudsagn er der intet der tyder på, at kunden overhovedet har opdaget han ramte en modkørende bilist. Ingen, der så ulykken ske, har set kunden forsøge at bremse eller undvige sammenstødet. Det lyder altså ikke som en, der 'bare' har været uopmærksom et øjeblik."

Klageren har i skrivelse af 14/3 2007 til nævnet anført:

"Alm. Brand skriver at det, 'giver anledning til undrer, når kunden nu 2 1/2 år efter, husker bedre end en måned efter skaden'. Først vil jeg slå et fast, at jeg ikke påstår at jeg nu mere end to år efter husker bedre end måneden efter uheldet! Det er ikke tilfældet. I skadeanmeldelsen til Alm. Brand fra 23. december 2004 står der ordret følgende under punkt 1. Fællesoplysninger; Hvad skete umiddelbart før ulykkestilfældet?

1. Har svært ved at huske. Kørte hjem fra F.
   Hvordan skete ulykkestilfældet?
2. Har svært ved at huske. Politirapporten oplyser at jeg ramte modkørende i venstre vejbane.
   Hvad var den direkte årsag til ulykkestilfældet?
3. Er kommet til skade ved selve ulykken.

Som enhver kan se, af ovenstående besvarelser til skadeanmeldelse for ulykkestilfældet til Alm. Brand, skrevet af undertegnede og dateret d. 17.12. 2004, er der i tre på følgende spørgsmål svaret koncist i overensstemmelse med hvad jeg har fastholdt siden 05.09. 2004. Nemlig at jeg intet konkret husker fra de få øjeblikke umiddelbart før trafikuheldet.

Alm. Brand kommer således med en vovet påstand om at jeg nu, her mere end to år efter uheldet, husker mere eller bedre end en måned efter uheldet, er ganske enkelt grebet ud af den blå luft. Jeg fastholder således, at jeg intet erindrer om tiden øjeblikke før uheldet. Årsagen til at jeg ikke kan huske noget skyldes formodentligt det traume jeg pådrog mig v ulykken. Jeg blev slået bevidstløs ved ulykken, og lå på intensiv en uge på V. Sygehus på afdeling A26 intensiv. Jeg var først ved klar bevidsthed weekenden efter om lørdagen. Altså seks dage efter ulykken. Post traumatisk stress opstår efterfølgende v alvorlig krise. På den baggrund er det meget sandsynlig at min hukommelse har taget skade pga. traumet ved min alvorlige tilskadekomst.

Eneste strå Alm. Brand klamrer sig til, er netop den politirapport, hvori jeg oplyste at jeg muligvis var faldet i søvn men at jeg i øvrigt **ikke** kunne huske noget om uheldet. Af ovenstående forstås, at jeg intet kunne huske vedr. uheldet, men at jeg 'ledte efter' mulig forklaring.

I min skrivelse af 26. januar, gør jeg netop opmærksom på at Alm. Brand således foretager en 'helgardering' i deres argumentation for at afvise skaden. Dette pga. Alm. Brands forsøg på at sygeliggøre undertegnede, ved at antyde at jeg havde et ildebefindende forårsaget af epilepsi. Det er ingenlunde dokumenteret eller endsige antydet via lægeerklæringer eller af behandlende læger efter min tilskadekomst d. 05.09. 2004 at jeg skulle have lidt af et tilfælde af epilepsianfald umiddelbart forud for trafikuheldet.

I Alm. Brands senere svarskrivelse af 1. marts 2007, lykkes det tillige at tilføje en ekstra gardering, som supplement til deres helgarderinger i tidligere skrivelser. Her tænker jeg på, at såfremt afvisningen af dækning af min invaliditet pådraget ved ulykkestilfældet, ikke gøres med Alm. Brands oprindelige påstand om, at jeg faldt i søvn bag rattet, da tilføjes det nu at såfremt jeg netop var uopmærksom omkring vejen og dens forløb, forud for trafikuheldet d. 05.09. 2004, da Alm. Brand betegner det som værende groft uagtsomt.

Jeg vil gøre Alm. Brand bekendt med at såfremt at uopmærksomheder i trafikken, som fører til et trafikuheld lignende det som hændte d. 05. september 2004 om morgenen, skulle betragtes som værende en groft uagtsom handling, da ville flertallet af forsikrede trafikskadede ikke opnå dækning, fra deres private ulykkesforsikring. Argumentet for dette er at såfremt samtlige trafikanter altid overholdte færdselslovens regler, da ville antallet af trafikuheld reduceres kraftigt, da alene tekniske svigt i motorkøretøjer, ville kunne forårsage et færdselsuheld. Dette er selvfølgelig en absurd tanke, da de fleste trafikuheld opstår som følge af en eller flere trafikanters manglende overholdelse af gældende færdselslov. Her kan nævnes nogle eksempler:

1. For høj fart.
2. Manglende opmærksomhed omkring vejens forløb.
3. Overtrædelse af reglerne om vigepligt. Højre vigepligt, ubetinget vigepligt.
4. Manglen afstand til forankørende medtrafikanter.
5. Flere eksempler kunne gives.

Der er efter undertegnedes overbevisning tale om en simpel uagtsomhed, nemlig at jeg var uopmærksom på vejen og dens forløb forud for skaden d. 05.09. 2004.

Ydermere skriver Alm. Brand at, jeg citerer 'at der var medtrafikanter omkring ham og der blev kørt med en hastighed på 90 km/t'.
Som jeg skrev d. 26. januar og gerne vil gentage her. Der er fra stedet jeg senest husker noget forud for uheldet, og hen til hvor trafikuheldet hændte, var der ca. 150 til 175 meter. Afhængig af den faktiske hastighed, vil det tage cirka 6-7 sekunder at tilbagelægge denne distance. Det får Alm. Brand det til at lyde som om, at jeg befandt mig i myldretiden på H.

Der var foruden undertegnede og medtrafikanten som jeg påkørte, kun ét vidne til trafikuheldet nemlig bilisten som vidnede i Retten i B. d. 16. februar 2005, ved navn N.E.K. Der er ikke optegnet andre vidner til trafikuheldet og dette skete en søndag morgen tidligt, på et tidspunkt af døgnet hvor trafiktætheden er meget lav (Søndag morgen!)."

Selskabet har i skrivelse af 1/5 2007 til nævnet anført:

"Det giver derfor fortsat anledning til undren, når kunden først til politirapporten oplyser, at han formodentligt er faldet i søvn og efterfølgende benægter dette, uden i øvrigt at have nogen erindring om, hvad der reelt førte til uheldet.

Vi skal derfor fastholde, at det er altovervejende sandsynligt, at kunden på vej hjem fra natarbejde er faldet i søvn."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**Forsikringen dækker**
...
12. Ulykkestilfælde
12.1. Ulykkestilfælde, hvorved forstås en tilfældig, af forsikredes vilje uafhængig, pludselig udefra kommende indvirkning på legemet med en påviselig beskadigelse til følge.
...
Forsikringen dækker ikke
...
12.1.7. Ulykkestilfælde, der - uanset sindstilstand eller tilregnelighed - er fremkaldt af forsikrede med forsæt, ved grov uagtsomhed, slagsmål, under selvforskyldt beruselse eller under påvirkning af narkotika og andre lignende giftstoffer."

Nævnet udtaler:

Retten i B. har efter bevisførelse med vidneafhøring konkluderet, at klageren har forvoldt skaden som følge af manglende opmærksomhed omkring vejen og dens forløb. Nævnet lægger denne konklusion til grund. Da hændelsen herefter må betragtes som et ulykkestilfælde, og da klagerens forhold efter nævnets opfattelse ikke kan karakteriseres som grov uagtsomhed, finder nævnet, at ulykkestilfældet er erstatningsberettigende.

Derfor

b e s t e m m e s :

Selskabet, Alm. Brand Forsikring A/S, skal anerkende, at klageren den 5/9 2004 har været udsat for et dækningsberettigende ulykkestilfælde, hvorfor selskabet skal genoptage sagsbehandlingen med henblik på at opgøre skaden, og udbetale klageren den ham tilkomne erstatning, med tillæg af renter i henhold til forsikringsaftalelovens § 24.

J. Hermann